

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

HET EINDE VAN DE REIS

Toneelspel in één bedrijf

door

Artur Verelst

Toneelfonds J. Janssens

Antwerpen - 1993

Nr. 2101

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TWEE tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde auteursrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel 4

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aankoopbewijs. Dit bewijs moet samen met een aanvraagkaart waarop plaats en datum(s) van opvoering werden ingevuld, minstens veertien dagen voor de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gecopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende auteursrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.

Wettelijk depot D/1993/220/53

ISBN 90-385-261-3

cop. 1993 Toneelfonds J. Janssens/Artur Verelst

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotocopie, microfilm of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

de man, ROGER

en de vrouw, MIA

1880
komen samen op, beladen met bloemtuilen, in de donkere keuken
na het bruiloftsfeest van hun zoon ALEX

MAN: (op met twee feestelijke bloempotten; hij leest het bijgevoegd kaartje van één van beide potten)
 " Voor Johanna en Alexander, een geluk als geen ander " en dit vanwege de familie Vanden Broeck. Onnozelaar. Als ze het moeten stellen met de wensen van die zemelaar. Dag Alex. En hier (opent tweede kaartje) "Hartelijk proficiat. De heer en mevrouw Chevalier" Wie zijn dat ?

VROUW: (heeft schoen uitgetrokken en wrijft over pijnlijke hiel)

MAN: Wie is dat, Chevalier ?

VROUW: Wie ?

MAN: Chevalier et son femme. (lacht om eigen grapje)

- korte pauze -

VROUW: Ik ken die mensen niet. Nooit van gehoord.

MAN: De bruidegom was de koning van het feest. En de bruidegom is jouw zoon Mia.

VROUW: (voor zich uit) Ja.

MAN: Alex heeft geluk: Johanna is een mooi en vooral een intelligent kind. Het kan niet mislopen. Ze blijven gelukkig. Dat voel ik zo. Wat denk je Mia?

VROUW: ...

MAN: Waarom zeg je niks? Ik heb het over je zoon.

VROUW: Over Alex ja, Alex.

MAN: Ben je niet blij? Een prachtig feest, een uitmuntend buffet en een uitgelezen en vrolijk gezelschap.

VROUW: Samen met de gelukkige ouders. Probeer je me een kollektie schoenen aan te smeren?

MAN: Mijn eigen vrouw wil ik niks aansmeren en zeker geen schoenen. Wat heb je toch? Ben je niet gelukkig ?

VROUW: Natuurlijk. Zeer gelukkig. Het kon niet mislopen. Dat zei je toen ook.

MAN: Wanneer? Wat bedoel je?

VROUW: Niks.

- korte pauze -

(man trekt vest uit. Vrouw begluurt hem)

MAN: Ik heb een verrassing. Een late, een feestelijke maar vooral een verkwikkende verrassing.

VROUW: Oh ja?

(hij haalt een fles champagne uit de koelkast, neemt 2 gewone keukenglazen. Hij bemerkt de apathie van de vrouw en trekt opnieuw zijn vest aan en serveert als een kelner)

MAN: Voilà! Op Alex, op Johanna, op tien dagen Tenerife en op ons.

VROUW: Op Alex.

MAN: En op ons.

VROUW: Op Alex. (drinkt glas in één teug leeg en gaat onmiddellijk bijvullen)

MAN: Ik heb je helemaal niets zien drinken vandaag.

VROUW: Moet ik drinken op bevel?

MAN: Nee, natuurlijk niet. Je hoeft helemaal niets te doen op bevel. Behalve dansen. (staat recht) Laat me dansen met de moeder van de bruidegom. Komaan Mia.

(ze wijst hem af. Hij neuriet "Strangers in the night" en begint al luider zingend in z'n eentje te dansen met een denkbeeldige partner)

VROUW: Hou op. (hij danst verder)
HOU OP !

MAN: Wat bezielt je? Waarom moet ik alleen dansen?

VROUW: Waarom moest ik twintig jaar alleen leven? Dansen doe je voor de pret, leven niet. (ze wilt haar glas bijvullen)

MAN: Komaan niet op een dag zoals vandaag. Je zoon, een schat van eer jongen trouwt het liefste....

VROUW: ..en nu blijven we weer alleen ja. Maar niet met jou en niet hier.

MAN: Op een dag zoals vandaag moet je opletten voor al te felle emoties Mia. Je gaat er onderuit voor je 't weet en dat is nergens goed voor. Santé !

VROUW: Je hebt me weeral niet begrepen. Je begrijpt me al twintig jaar niet meer. Gewoon omdat je niet luistert. JE LUISTERT NIET! JE WEIGERT TE LUISTEREN !

MAN: Begin nu niet, hou het wat luchtig. Ik heb het ook moeilijk. Het lege nest. Twee luizen op een kam. We hebben slechts elkaar.

VROUW: We hebben slechts onszelf.

MAN: Ik voel me niet voldoende fris om je woordspelingen te volgen en ik heb geen zin in zware discussies. Vanavond niet, morgen niet, nooit meer. Ik heb zin in helemaal iets anders.

(gaat haar op de mond zoenen terwijl ze ijskoud voor zich uit staart)

- korte pauze -

VROUW: Wil je nog wat champagne? Een geopende fles kan je morgen weggooien: de pit is er uit.

MAN: Fout. Fout. Je hangt gewoon een zilveren lepeltje in de fles en ze blijft prima. PSSSHHHTT !

VROUW: Je hebt voor alles een uitleg. De geboren verkoper. Mij heb je jarenlang leugens en illusies verkocht zoals schoenen aan je klanten.

MAN: Ik heb je nooit belogen. Een man moet zich soms uit de slag kunnen helpen. Een man moet inventief zijn, een vrouw is anders, die heeft haar charme. Enfin de meesten dan toch.

VROUW: (drinkt even) Je bent een vulgaire leugenaar, een knoeier en een dief.

MAN: ...?

VROUW: Je hebt mijn illusies en mijn dromen gestolen en mij een hoop leugens verkocht.

MAN: Mia ik vraag je voor de laatste maal:hou ermee op.We hebben alles al duizend keer uitgepraat.Amen en uit! Schluss!

VROUW: (gelaten) Jij hebt gepraat, jij hebt alles uitgelegd en me duizend keer niets gezegd en me nog meer belogen.Schenk nog eens in.

MAN: Hou er mee op.

VROUW: Jij hebt er nooit mee opgehouden.Punt.En feitelijk interesseert het me allemaal niet meer.Ik heb Alex gehad.Nu is hij weg;wel niet helemaal maar toch. Ik blijf alleen met jou en met een stapel foto's en dat is me onvoldoende.Ik ga weg en dat wist je.

MAN: Je bent nog altijd even knap vooral als je kwaad bent maar dat geloof je toch niet.

VROUW: Deed je het zo? Op die manier?

MAN: Wat bedoel je? Op welke manier?

VROUW: Ik bedoel aanleggen met, aanpappen, inpakken, versieren. Bij die trutten van jouw smaak moest het zeker altijd lukken of toch bijna altijd. Don Juan. Maar die was impotent en jij klaarblijkelijk nog altijd niet.

MAN: Mia is het bijna genoeg ja?

VROUW: Voor mij wel. Voor jou is het nooit genoeg. En feitelijk is het nog steeds mijn fout. Ik had je jaren terug met heel je boeltje en met je fantasietjes aan de deur moeten zwieren.

(man gaat achteraan; zoekt naar dansbare muziek via keukenradio)

- korte pauze -

MAN: Waarom heb je 't niet gedaan? Voor Alex zeker?

VROUW: Ja alleen voor Alex. Het verdriet was sterker dan de woede. Ik dacht dat het wel zou koelen zonder blazen maar je bleef een jager, een ordinaire vrouwenloper.

Wat hadden ze feitelijk meer dan ik? WAT HADDEN ZE MEER DAN II

MAN: Mia...

VROUW: Een vrouwenloper dat bleef je tot vandaag. Maar er komt sleet op. Dat weet ik en jij, jij weet het ook. Je buik blijft maar zwellen, je krijgt spataderen en je krijgt van langsom meer last van winderigheid. Moeilijke spijsvertering, wegrottende tanden en slechte adem. Je begrijpt me toch veronderstel ik. De aftakeling is begonnen.

Je moest je 's morgens eens voor de spiegel zien staan. Je bent net mijn vader toen we trouwden : een oude man, versleten tot op de draad en hij besepte het evenmin. Een jaar later was het afgelopen. Dood door illusies.

MAN: Dat denk je maar. Niet met mij.

VROUW: Daar heb je hem: geraakt in zijn kruis. Onnozel. Ik heb je voor niets meer nodig. Meer dan twintig jaar heb ik hiervoor geoefend. Je hebt het nooit gemerkt. Bij al je zijsprongen voelde ik me sterker en vrijer worden.

Is er nog wat champagne my lover?

MAN: (druppelt het onderste uit de fles in haar glas)
Laten we gaan slapen. Je bent moe en het was een onvergetelijke maar vermoeiende dag. Verknoei het nu niet. Morgen praten we verder als je wilt.

VROUW: Ik heb nog tijd en ik ben absoluut niet moe. Vóór slapenstijd vertelde m'n vader me altijd verhaaltjes. Geen echte verzinsels maar halve waarheden over de oorlog en zo. Dingen die hij had beleefd of misschien niet. Ik heb het nooit geweten. Hij was een soort held die op z'n eentje mitrailleursnesten uitroeide. De handgranaten bengelden aan zijn gordel. Dat was zijn specialiteit: mitrailleursnesten. Een andere keer spoot hij met zijn bazooka een tank de lucht in. De lijken werden nooit teruggevonden. Hij had een kast vol decoraties en voor elke decoratie een ander verhaal.

MAN: (heeft zich op de stoel naast haar ontdaan van vlinderdasje en schoenen) Ik ben dus al die jaren getrouwd geweest met de dochter van Rambo maar ik heb het nooit geweten. Spijtig.

VROUW: Hou me niet voor de gek. Nu niet meer.

MAN: Moet ik je misschien een verhaaltje vertellen? Zit je met een

vadercomplex? Ik heb het nooit gemerkt. Wat moet ik in mijn oude dagen nog allemaal meemaken?

VROUW: Je oude dagen ja. Besef je het eindelijk? Je bobijntje is afgerold of moet ik zeggen afgespeeld?

MAN: Je toont een lichte neiging tot vulgariteit. 't Schijnt dat het eigen is aan rijpere vrouwen. Maar ik weet niets af van rijpere vrouwen.

- korte pauze -

De fles is leeg Mia. Laten we naar bed gaan.

- korte pauze -

VROUW: Waarom wil je me niks vertellen?

MAN: Wat wens je te horen? Normale mensen zouden nu vertellen over het stralende bruidspaar, eventueel over het lichtelijk gedomodeerd toilet van de aangetrouwde familie, over de misplaatste speech van nonkel Hubert of hoogstens over de boerse tafelmanieren van tante Emilie.

VROUW: Vertel me over je escapades Roger, over je avontuurtjes, over je fratsen, over de keren dat je me de horens hebt opgezet.

MAN: Je verdraagt geen drank Mia. Ik heb het altijd geweten. En voor het overige heeft het allemaal niets betekend. Voor mij niet. Maar ik zal mijn memoires schrijven als ik met pensioen ga. Gedaan met de schoenenverkoop. Gedaan met de lente- en winterkollekties. Ik zal een kollektie postzegels aanleggen. Ik zal me een pincet en een vergrootglas aanschaffen en met mijn beverige vingers mijn kleynoden koesteren. "Dit is mijn laatste wens", zei de oude.

VROUW: Doe niet flauw. Het is zo belangrijk voor mij. Het is toch allemaal voorbij. We zitten beiden in ons laatste bedrijf. Ik heb toch jaren met je meegespeeld. Toen wist ik het niet, ik besefte het niet maar zonder mij zou je ze nooit te grazen hebben gehad.

MAN: Wat wil je

VROUW: Moest ik er niet geweest zijn dan had je al je truuks niet hoeven te bedenken, je zou maar half zoveel plezier gehad hebben